

Surikokura:

Development and social change in a Nepali village

2011
Jane Carter

Nepali translation by Anjana Luitel
Line drawings by Akhter Shah

Painting (1990) by Sanu Kaji, Adventure Art Gallery, Patan Durbar Square

Produced by seed - <http://seedlearn.org>
A book available for free download at <http://surikokura.org>

The title of this book literally means “Talk of Suri” – or Tales about Suri. Suri is a village in Dolakha District in the middle hills of Nepal – a district that was a focal area for Swiss development assistance from the 1970s until 2010. For a period of 18 months over 1988 – 1989, the villagers of Suri hosted a temporary resident, Jane Carter, who lived with two different families in the hamlets of Nakpa and Surigaon. Twenty years later, she made a number of return visits to the village. In the intervening period, the lives of the villagers have changed both materially, and at a more profound level. The ten chapters of the book explore these changes, both from the perspective of an outsider, and – more importantly – through the stories of Suri people themselves. The experiences of Suri villagers echo a larger picture of social change in Nepal. Their increasing interaction with the outside world, and the challenges and opportunities that this brings, also reflects in many ways the wider experience of rural citizens in other developing countries.

Jane Carter has a doctorate from the University of Oxford, for which she conducted her field research in Suri. She has worked for Intercooperation, Swiss Foundation for International Cooperation, since 1997, specialising in community-based natural resource management. When this organisation merged with HELVETAS in July 2011, she took up the position of Coordinator, Gender and Social Equity for HELVETAS Swiss Intercooperation.

आभार

यस वेभसाइटलाई पूर्णता दनि धेरैजनाको योगदान रहेको छ र यसमा सबैभन्दा बढी योगदान सुरी कै गाउँलेको रहेको छ । वशिषगरिम रुक्मणी, तोमतार र जगत कार्की, कुमार कार्की, राधिका आचार्य, पद्म बहादुर तथा सतिता तामाङ्ग, हस्त लाल, तीर्थमाया र काँइली वशिषकर्मा, हेम बहादुर घोटाने, जीरा गुरुङ्ग, वीरमाया सुरेल र बृहे शेरपाप्रति वशिष आभार व्यक्त गर्दछु तर उहाँहरुको साथसाथै अन्य जसले मसँग समय बतियाउनुभयो, सुरीका बारेमा थुप्रै जानकारी दनुभयो वहाँहरुप्रति पनि आभार व्यक्त गर्दछु । सन् २००७ देखि २०१० सम्म म सुरी जाँदा नेपाल स्वीस सामुदायिक वन परियोजनाका कर्मचारीले मलाई सधैं साथ दनुहुन्थ्यो । कहलिकाहीं कामकै सलिसलामा जानुहुन्थ्यो भने प्रायः जसो बढि कै दनि हुन्थ्यो । सधैं साथ दनि र मेरो नेपालीले काम नददि सधैं संयम भएर मलाई मद्दत गर्ने

श्याम खड्कालाई धन्यवाद दनि चाहन्छु । मसँग सुरी जानेहरुमा भरत पोखरेल, ब्रह्म धोज गुरुङ्ग, अञ्जु उपाध्याय, अनुपमा महत र (सुझावका लागि) बरिख कृष्त्री हुनुहुन्थ्यो भने मट्टिठो लामछिानेले मैले रबसिएका कुरालाई सम्झाउँदै काठमाडौँदेखि दोलखासम्म पुर्याउने र ल्याउने काम गर्नुहुन्थ्यो । त्यसैगरी जुकाले टोकेपछि तुरुन्तै औषधी गर्नुका साथै स्थानीय कलाकार भेटाउनसम्म ध्रुव प्रधानको सहयोगप्रति अति नै आभारी छु ।

दसवर्षसम्म अन्तरसहयोगमा काम गरेका हुनाले संस्थाको नीति अनुसार तीन हप्ता बढी छुट्टी पाएको हुनाले मैले यसमा आफ्नो समय खर्चने मौका पाएँ । त्यो समय साह्रै नै मूल्यवान् थियो । त्यसमाथि पनि यस संस्थाले यो वेभसाइट बनाउनमा ठूलो मद्दत गरेको छ ।

पटिर सुल्जर तथा मारसेल भोन र्अक्स दुवैले पहिलो खाका पढेर होसाला बढाउने काम गर्नुभएको थियो । अन्य भागमा सुझाव तथा प्रतिक्रिया दनिमा रुथ इगर, रोर्बट फसिर, रुथ गल्बर्ट, माऊरा हानोन्, केट मोलेसबोर्थ, दनिश पौडेल, छरिडिग शेरपा तथा थोमस स्टार्टमुलर हुनुहुन्थ्यो भने जेन र्गोनाऊ, कोलनि हुगुडस् तथा हिलारी शेरपाले यसका अध्यायहरु पढेर सुझाव तथा प्रतिक्रिया दनुभएको थियो । प्याट्रिक साइबरले मेरा पुराना चित्रहरुलाई डिजिटलमा परिवर्तन गरी वेभसाइटका लागि प्रयोग गर्न सघाएका थिए । अन्त्यमा एल्सा र नोइली लेनगलिर जसले सहजै मलाई सुरीका लागि काम गर्न समय दिए र मेरी आमा, जो अहिले हुनुहुन्न, जसले मैले पठाएका चिट्ठीलाई मायाले सम्हालेर राख्नुभएको थियो वहाँलाई पनि सम्झन चाहन्छु ।

अन्त्यमा सबैलाई धन्यवाद दनि चाहन्छु ।

